

ЛЮБКІН
Олег
Вікторович
Випускник
економічного факультету
(2005)

Голова правління
Центру культури і мистецтв «Златоуст»

Народився 26 серпня 1978 р. в м. Дніпродзержинську. Після закінчення загальноосвітньої школи № 40 м. Дніпродзержинська з 1993 до 1997 р. навчався в Дніпродзержинському політехнічному технікумі. Бажання зрозуміти принципи та закони функціонування економіки спонукало О. В. Любка у 2003 р. вступити на спеціальність «Облік і аудит» економічного факультету Дніпродзержинського державного технічного університету. Закінчив навчання у 2005 р.

Олег Вікторович вважає, що університет дав йому добру теоретичну базу, ази, необхідні для успішної підприємницької діяльності. Він не пориває зв'язку з рідним навчальним закладом, зокрема підтримує університетську команду Студентської ліги КВК «Післязавтра».

О. В. Любкін пройшов шлях від менеджера торгівельного підприємства до керівника підприємств різних напрямів діяльності. Нині займається підприємницькою діяльністю в рідному Дніпродзержинську.

У 2010 р. Олег Вікторович заснував благодійну організацію «Центр культури та мистецтв «Златоуст», головою правління якої є й нині. Це — дніпродзержинська міська неприбуткова благодійна організація, основними напрямками роботи якої є відродження і збереження історії та культури й відтворення та примноження духовних цінностей нашого народу. Мета діяльності Центру культури і мистецтв «Златоуст» — формування сприятливих для культурного та духовного розвитку особистості умов, заснованих на пам'яті поколінь, збереження сімейних традицій. Сайт організації: www.zlatoust.dp.ua

Життєвий і професійний шлях О. В. Любіна щонайкраще характеризують відомі рядки Б. Пастернака: «Во всьм мне хочется дойти до самой сути...»

Дружина Олега Вікторовича Тетяна Миколаївна — його надійний партнер у всіх сферах життя. Свого часу Олег і Тетяна Любіни стали співзасновниками благодійного фонду «Центр культури і мистецтв «Златоуст», де й нині працюють разом. Троє дітей подружжя зростають у атмосфері любові й гармонії, адже їхніх батьків єднає спільність поглядів та інтересів. А Олег Вікторович переконаний, що саме діти допомогли йому зрозуміти, в чому справжній сенс життя, й нині невпинно надихають на нові звершення.

РАЙЦИН
Аркадій
Емільович
Випускник
механічного факультету
(1976)

Голова правління
громадського об'єднання
«Обличчя майбутнього».
Генеральний директор загальнонаціональної
програми «Людина року».
Президент громадської організації
«Клуб «Людина року»

Народився 6 квітня 1954 р. в м. Дніпродзержинську. Батько, Еміль Львович (1930–1984), упродовж 1954–1984 рр. займав інженерні та керівні посади на Дніпродзержинському виробничому об'єднанні «Азот», а мати, Любов Макарівна (1930), працювала дитячим лікарем-психоневрологом (з 1998 р. — на пенсії).

У 1971 р. Аркадій Райцин за компанію із другом Юрієм Аполлонієм вступив до Дніпродзержинського індустріального інституту (спеціалізація — «Технологія машинобудування, металорізючі станки і інструменти»).

Аркадій Емільович вважає, що ДДТУ дає студентіві набагато більше, ніж технічні знання. У студентські роки шліфуються визначальні риси характеру людини. В університеті Аркадій Райцин навчився точності в постановці завдання, вмінню відсіювати зайве та концентруватися на головному: пунктуальності та дисциплінованості.

У 1976 р., після закінчення ДДТУ, Аркадій Емільович розпочав трудову діяльність у Дніпродзержинському виробничому об'єднанні «Азот». Пройшов шлях від інженера до майстра, заступника начальника цеху, начальника цеху.

З 1986 до 1988 р. Аркадій Райцин працював заступником головного інженера з розвитку у виробничому об'єднанні «Дніпродзержинськзалізобетон». У 1988–1991 рр. він очолював кооператив «Натхнення», а в 1991–1995 рр. — РА «Ексклюзив». У 1995 р. Аркадій Емільович став головою правління соціально-громадського фонду «Дзвони майбутнього», а у 2003 р. — головою правління громадського об'єднання «Обличчя майбутнього». Він є засновником та керівником загальнонаціональної програми «Людина року». У 1980–1990 рр. був позаштатним кореспондентом газети «Дзержинець».

Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України та пам'ятним знаком за вагомий особистий внесок у розвиток культури і мистецтва, високий професіоналізм, Почесною грамотою Міністерства культури і мистецтв України за вагомий особистий внесок у створення духовних цінностей та високу професійну майстерність (2004).

Аркадій Райцин — надзвичайно різностороння особистість. Його життєве кредо: «Життя прекрасне, все інше — нюанси».

Має двох доньок — Юліанну та Лізу.